

N:o 39.

Ank. till Riksd. kansli den 7 mars 1898, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående förlängning af tiden, under hvilken förordningen den 6 juni 1883 rörande de lappar, som med renar flytta emellan de förenade konungarikena Sverige och Norge, skall vara gällande.

Genom proposition, n:o 44, af den 4 nästlidne februari har Kongl. Maj:t, under återopande af propositionen bilagda, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll samt öfriga vid propositionen fogade, till frågan hörande handlingar, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

angående förlängning af tiden, under hvilken förordningen den 6 juni 1883 rörande de lappar, som med renar flytta emellan de förenade konungarikena Sverige och Norge, skall vara gällande.

Härigenom stadgas som följer:

Förordningen den 6 juni 1883 rörande de lappar, som med renar flytta emellan de förenade konungarikena Sverige och Norge, förblifver gällande till slutet af år 1901, under vilkor att jemväl de för Norge

genom Lov af den 2 Juni 1883 gifna motsvarande bestämmelser intill samma tid komma att lända till efterrättelse. Har ej derförinnan ny gemensam lag blifvit i begge rikena antagen, skall första bihanget eller kodicillen till gränsetraktaten af 7/18 oktober 1751, som medan förordningen den 6 juni 1883 är gällande blifver utan verkan, åter träda i kraft.

Denna proposition har af båda kamrarne blifvit till lagutskottet hänvisad.

Af de propositionen bilagda protokoll och öfriga handlingar inhemtas, att norska regeringen uti underdånig Indstilling den 21 nästlidne januari hemställt om förlängning af den tid, hvarunder de i Sverige och Norge gällande lagar angående de lappar, som med renar flytta emellan de båda rikena, skola vara gällande, och att i följd häraf nu föreliggande lagförslag — i allt väsentligt öfverensstämmande med ett af norska regeringen utarbetadt förslag till Lov om forlænet Gyldighed af Lov af 2:den Juni 1883 angaaende Lapperne i de forenede Kongeriger Norge og Sverige — blifvit inom det svenska justitiedepartementet utarbetadt.

Då, på sätt af ofvanberörda Indstilling framgår, en förlängning af tiden för ifrågavarande lagars, af den 6 och 2 juni 1883, giltighet otvifvelaktigt är af behovet påkallad, derest erforderliga åtgärder för ordnande medelst gemensam lagstiftning af rättsförhållandet mellan flyttlapparne och de bofaste på ömse sidor om riksgränsen skola kunna medhinnas, innan dessa författningar förlorat sin gällande kraft, anser sig utskottet, som mot föreliggande lagförslag i öfrigt ej funnit något att erinra, böra hemställa,

att ifrågavarande proposition må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 7 mars 1898.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.